

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00063/2011-01

Дана: 15.03.2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Ц.М. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 15.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ц.М. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00- 37/2009 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Ц. М. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Београду, подноси пријаву за избор у Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је у периоду од 2000.-2009.године био председник кривичног одељења, да његови резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да он испуњава критеријуме и мерила, а на те околности доставља доказе, да је у свим годинама имао испуњеност оријентационе норме, односно 2006.године 153%, 2007.године 129% и 2008.године 110%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 812 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Први састав Високог савета судства поносиоцу приговора није доставио образложено одлуку.

Подносилац приговора се изјаснио усмено пред Комисијом дана 02.12.2011.године. У изјави, у битноме наводи да сматра постигнуте резултате у посматраном периоду у складу са мерилима и критеријумима. Уколико посматра свој рад закључује да је у суду радио нејтеже предмете, од убиства ....., цитостатици, ... и друга тешка кривична дела, а да су то били предмети са огромним материјалом и да су сами предмети били сложени. И поред тога имао је редован прилив предмета и никада од председника суда није захтевао ослобађање од прилива. У погледу укинутих одлука указује да су масу одлука које су потврђене чинила најтежа кривична дела, а да су махом укидане пресуде из члана 246 став 3 КЗ а односи се на „ситно дело дроге“, да се у погледу овог кривичног дела судска пракса често мењала и да је и то доводило до честог укидања. Наводи да је једном приликом чак због истог и лично интервенисао код тадашњег Председника Врховног суда Србије, а да му је другом приликом када је код једног судије Врховног суда интервенисао на сличан начин му речено да је могуће да је до укидања дошло и услед тога што га је неко замолио. Сматра да се квалитет његовог рада не може посматрати само кроз статистичке податке, већ да би се исто требало утврдити на основу увида у предмете у којима је поступао. Указује да је у суђењу поступао достојанствено и ван суђења и да никада није имао разлога да се дружи и седи и са адвокатима, а да је накнадно утврдио да други то злоупотребљавају и да је након тога престао са оваквом праксом. Даје и друге податке о свом поступању као судији из чега извлачи закључак да је судијску дужност обављао достојно. Поред тога, да је на њега на различите начине вршен притисак, па и преко његове најуже родбине, или пак извртањем других чињеница које су везане за његову породицу, да је због поступања у

предметима имао и полицијску заштиту, а из пресретених разговора окривљених наводи пример како је поступао некорумпирано и да се на њега није могло утицати.

Након дате изјаве на рочишту, подносилац приговора је Комисији доставио дана 12.12.2011.године и поднесак, а уз који је доставио и копију свог пасоша, којом доказује да је дана 05.12.2005.године отпутовао у Лондон, а да се вратио дана 07.12.2005.године, да је истом приликом са њим била и његова ћерка Ц.Т., да су у Лондону боравили због здравствених проблема детета, да је том приликом утврђено да јој није потребна операција, као и да је том приликом у Лондону и срео један број људи из правосуђа, који су били на стручном путовању. Доставља и копију из листа ..... од 25.12.2006.године, у којем су наведени притисци који су вршени на њега поводом предмета ..... у којем је судио, као и деманти изјаве сведока М. да је подносилац приговора од „земунског клана“ позајмио новац за операцију детета у ситуацији када те операције није ни било, да је таква изјава дата управо због његовог поступања у овом предмету, па да је то део освете према њему, јер је донео пресуду у том предмету. Такође доставља и чланак из истог листа од 07.06.2005.године, а након објављивања пресуде у предмету против Н.С. и других.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 02.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Београду, навода подносиоца приговора, као и доказа које је подносилац приговора доставио, утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Окружном суду у Београду, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.година

К предмета укупно у раду 257 од тога пренетих старих 44 решено 153 од тога 113 пресудом, одлуке израђене у року, 27 одлука разматраних по жалби 11 потврђених 39,29%, 7 преиначених 35,71% и 7 укинутих или 25%, просек одељења 19,62%.
Остварење норме 336%.

2007.године

К предмета укупно у раду 249 од тога пренетих старих 35 решено 129 од тога 107 пресудом, одлуке израђене у року, 44 одлука разматраних по жалби 15 потврђених 36,59%, 9 преиначених 21,95% и 17 укинутих или 41,46%, просек одељења 21,45%.
Остварење норме 247%.

2008.године

К предмета укупно у раду 258 од тога пренетих старих 48 решено 110 од тога 90 пресудом, одлуке израђене у року, 52 одлуке разматране по жалби 29 потврђених 55,77%, 9 преиначених 17,31% и 14 укинутих или 26,92%, просек одељења 21,02%.
Остварење норме 223%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и достојности.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и достојности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем

је радио. Дакле 2006.године укинутих 25% просек одељења 19,62%, 2007.године 41,46%, просек одељења 21,45% те 2008.године 26,92% просек одељења 21,02%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Одступања су знатна у односу на просек одељења, не само процентуално посматрано, већ и посматрано и по броју одлука које су укидане. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Високи савет судства није прихватио разлоге укидања које је подносилац приговора навео. Сваки кривични предмет је једнаке важности и друштвено и у односу на окривљене. Сходно тежини учињеног дела је и забрањена казна, а пресуда треба да осигура поузданост и да оствари све аспекте и генералне и индивидуалне превенције. Укидањем пресуда се превенција не обезбеђује. При том, Високи савет судства није овлашћен да цени ваљаност разлога због којих су пресуде подносиоца приговора укидане, већ их прихвата као правно ваљане, а разлоге подносиоца приговора неосноване. Великим бројем укидања пресуда које је доносио подносилац приговора, управо је доказано супротно, дакле, да услед неиспуњености критеријума стручности подносиоца приговора, доводило је до честог укидања. Како су и друге судије, са одељења у којем је подносилац приговора поступао, поступале у кривичним предметима сличног чињеничног основа, а имале су знатно мањи проценат укинутих одлука, указује да су наводи подносиоца приговора неосновани. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

У смислу одредбе члана 4 став 1 тачка 3 Правила, Високи савет судства је утврдио да је и основано оборена претпоставка достојности подносиоца приговора за вршење судијске функције. Неспорно је да је сведок М., у предмету против „земунског клана“, дао исказ да му је познато да се подносилац приговора обраћао припадницима тог криминалног клана ради позајмице новца. Овакав исказ је и суд у том предмету ценио и прихватио га у потпуности, а у чињеничном стању које је утврдио, као основ за пресуђење, утврдио и ову чињеницу. Како је та чињеница утврђена правоснажном судском одлуком, Високи савет судства ју је прихватио као доказану. Подносилац приговора је достављао посредне доказе а на основу којих доказује супротно. У првом реду, Високи савет судства констатује да подносилац приговора није доставио валидан доказ којим оповргава и демантује ову чињеницу. То је могао учинити у судском поступку којим би доказао супротно, а имајући у виду протек времена од када је суд ову чињеницу утврдио, подносиоцу приговора иста била позната, чак и у дневним листовима је демантовао, као лице које поседује правничко знање није предузео нити једну радњу којом би доказао да је оваква изјава била клевета. Разумљиво је и људски да ће сваки родитељ учинити све за здравље свог детета. Али, личност која аспирира на функцију судије, те вршење овакве одговорне функције у друштву, мора се и у таквој ситуацији понашати достојанствено, те клонити се сваке радње и ван вршења судијске функције, којом би нарушио своју достојанственост, како је то и дефинисано у члану 8 Одлуке о критеријумима и мерилима, као особине коју у склопу свих моралних особина, мора красити судију и коју мора судија поседовати. Високи савет судства је нашао да је

обраћање подносиоца приговора криминалном клану ради позајмице новца, таква радња којом је грубо нарушио особину достојанствености. Шта више, тиме и обесмислио ову особину, јер судија који је судио у најтежим кривичним предметима пред Окружним судом у Београду, остварује контакте са припадницима криминалне групе, која је окривљена за најтеже злочине. Имајући у виду, да је подносилац приговора и у ранијем периоду судио у предметима, у којима су били окривљени припадници те криминалне групе, оваквим поступком, без обзира на мотивисаност, нарушио постојање основног критеријума који судија мора испунити – достојности, јер не поседује достојанственост. Отуда је и први састав Високог савета судства са пуно основа утврдио да подносилац приговора не поседује и критеријум достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 119-00-55/2012-01 од 13.07.2012.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Стоиљковски Александар**